

де плачъ и скърщаніе съ зѣби» а) — Това е праведна-та заплаца на лѣнливия. О бѣдна жъртва на лѣнность-та! Той иска хлѣбъ, но не ся повлаца за да го придобіе; желае да има здрави и чисти дрехи и покщчина, но го е страхъ да напрѣгне мишци-тѣ си за да ги спечали; бѣдна-та му съпруга и мили-тѣ му дѣчица крайно ся нуждажтъ за нѣкои нѣща, и той обича дано да можеше да ги снабди, но какъ е възможно, като мързелъ-тѣ го докаралъ въ такъво състояніе, що-то той не смѣе да ся поклати?

Тѣзи грозна лѣность често съществува и у женитѣ, и разваля домове. Горка-та жъртва! отъ лѣность тя ся обраца почти на болна. И въистина става болна, защото, както казахме, веѣкой, кой-то не употрѣблява дарби-тѣ Божии, ще ги изгуби; тѣ ще съземать отъ него. Тя не смѣе да ся поклати. Къщата е неметена, или ако е пометена, сметъ-та е въ кѣщи; лѣгло-то е ненарядено, всичко въ кѣщи растурено и распрѣснжто, нищо не е на мѣсто-то си — едно въ този кѣтъ, друго въ онзи — но тя не смѣе да ся подвижи, защото ся бои да ѳ не стане лоше! Дрехи-тѣ на бѣдния ѳ мѣжъ, на дѣчица-та ѳ, тѣѳ също и нѣйни-тѣ съ скѣсани и смачкани, но кой да ги закърпи и по-управи? Ястіе трѣбва да ся готви и много други работи да ся вършатъ, но какво да ся прави като госпожа-та е болна. Болна! Да, болна, и колко-то по-скоро ся отърве отъ този свѣтъ, толко по-добрѣ и за неж и за онѣзи, кои-то ще остави. Право е казано: «по-добрѣ такъвъ злочестъ домъ да ся запали отъ четири-тѣ крайща, и да ся остави да изгори».

Священно-то Писаніе най-усърдно съвѣтва чловѣци-тѣ да ся пазятъ отъ този голѣмъ врагъ, като имъ казва и слѣдствія-та.

а) Матей, 25; 26—30.